

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/9/2015
Identifikačné číslo spisu:	7013200775
Dátum vydania rozhodnutia:	20.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7013200775.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Centrum ekologických informácií, so sídlom Suché Mýto 19, Bratislava, IČO: 47 243 252, právne zastúpeného: Advokátska kancelária Bardač s.r.o., so sídlom v Bratislave, Búdková č. 4, proti žalovanému: Obec Bidovce, so sídlom Bidovce 210, IČO: 00 323 977, právne zast. advokátom JUDr. Jaroslavom Bódišom, so sídlom Turistická 11, Košice, o preskúmanie zákonnosti fiktívneho rozhodnutia žalovaného zo dňa 08. apríla 2013 a 07. mája 2013, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/115/2013-56 zo dňa 24. septembra 2014, v časti výroku o trovách konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/115/2013-56 zo dňa 24. septembra 2014 v napadnutej časti p o t v r d z u j e.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia v sume 69,89 € na účet právneho zástupcu JUDr. Jaroslava Bódiša do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením č. k. 7S/115/2013-56 zo dňa 24.09.2014 podľa § 246c ods.1 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) v spojení s § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p. zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti fiktívneho rozhodnutia žalovaného z dôvodu neodstrániteľného nedostatku podmienky konania spočívajúceho v tom, že na základe žiadosti žalobcu nezačalo konanie o poskytnutie informácií, v dôsledku toho neexistuje rozhodnutie, ktoré by mohlo byť predmetom súdneho preskúmania, a preto podmienky pre postup podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku neboli splnené. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. tak, že žalovanému priznal náhradu uplatnených a vyčíslených trov konania v sume 275,94 € pozostávajúcich z odmeny za právne zastupovanie v rozsahu 2 úkony právnej služby po 130,16 € (príprava a prevzatie zastúpenia, vyjadrenie k žalobe) a 2x paušálnej náhrady po 7,81 €.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie v časti výroku o trovách konania z dôvodov v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f/, pretože napadnuté uznesenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Dôvodom podania odvolania bola skutočnosť, že podľa vysloveného názoru krajského súdu, žiadosť o sprístupnenie informácií nebola žalovanému doručená, nezačalo teda správne konanie. Za týchto okolností je však daný dôvod pre zastavenie konania ex officio, t.j. súd aj bez návrhu je povinný za týchto okolností zastaviť konanie s poukazom na § 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. Za takýchto okolností bolo zastúpenie žalovaného advokátom neúčelné a ne hospodárne a pre výsledok konania v podobe zastavenia konania nemalo dané zastúpenie vôbec žiadnu pridanú hodnotu, pretože aj bez zastúpenia žalovaného advokátom by krajský súd rozhodol o zastavení konania v danej veci. Žalobca poukázal aj na to, že žalovaný je správnym orgánom a musí disponovať základným administratívnym aparátom (ak aj nie, postačuje na tento účel osoba samotného starostu žalovaného), ktorý musí viesť z registratúry žalovaného zistiť, či mu bola doručená žiadosť o sprístupnenie informácií alebo nie a vie túto skutočnosť oznámiť súdu aj bez potreby právneho zastúpenia.

Na základe uvedených dôvodov žalobca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie krajského súdu v časti výroku o trovách konania zmenil tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania neprizná.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril tak, že celé konanie žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi. Podľa žalobcu nárok na náhradu trov konania žalovanej proti žalobcovi vyplýva z ust. § 142 ods. 1 O.s.p. ako aj z § 146 ods. 2 O.s.p. Žiadal, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu potvrdil a priznal žalovanému náhradu trov odvolacieho konania ktoré vyčíslil sumou 69,89 € (1 x tarifná odmena 61,85 € za vyjadrenie k odvolaniu, 1 x režijný paušál 8,04 €).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu odvolania (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti výroku o trovách nie je dôvodné.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Zo spisu krajského súdu bolo zistené, že konaniu a rozhodnutiu vo veci samej bránila neodstrániteľná prekážka konania, ktorou je nemožnosť súdom preskúmať neexistujúce fiktívne rozhodnutie, v dôsledku čoho je daný dôvod pre zastavenie konania v zmysle ust. § 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p.

Krajský súd pri svojom rozhodovaní zohľadnil skutočnosť, že zo zoznamu zverejnených elektronických adries umiestnenia elektronických podateľní orgánov verejnej moci na webovom sídle Národného bezpečnostného úradu (§ 10 ods. 2 písm. p/ zákona č. 215/2002 Z. z. o elektronickom podpise) vyplýva, že žalovaný nemá zriadenú elektronickú podateľňu, pričom zákon mu ani neukladá povinnosť takúto podateľňu zriadiť. Doručovanie elektronických podaní na neexistujúcu elektronickú adresu, ktorá je odlišná od e-mailovej adresy bežne používanej v internetovom styku, nemá právne účinky doručenia a takéto doručenie nemohlo vyvolať začatie konania podľa zákona o slobode informácií. Žalobca síce podanie zaslal elektronicky, ale technicky nevykonateľným spôsobom, z čoho vyplýva, že nedošlo k

doručeniu žiadosti o poskytnutie informácií. Ak nedošlo k začatiu konania o poskytnutie informácií, potom nemôže platiť ani právna domnienka, že existuje fiktívne rozhodnutie v zmysle zákona o slobode informácií, t.j. neplatí fikcia, že povinná osoba nevydala rozhodnutie, ktorým odmietla poskytnúť informáciu. Tým, že nenastala fikcia vydania rozhodnutia, neexistuje rozhodnutie napadnuté žalobou, preto nie je daný ani predmet súdneho prieskumu, čo je neodstrániteľnou prekážkou v konaní a dôvodom pre zastavenie konania. Nakoľko zastavenie konania zaviniť žalobca nedôvodným podaním žaloby, priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania s analogickým použitím ust. § 146 ods. 2 O.s.p.

Podľa názoru odvolacieho súdu postupoval krajský súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania správne. Ustanovenia piatej časti O.s.p. osobitne neriešia otázku náhrady trov konania v prípade zastavenia konania, preto je namieste aplikovať pre tento prípad príslušné ustanovenia tretej časti O.s.p. Krajský súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť náhradu trov konania žalovanému, nakoľko konanie sa zastavilo pre nesprávny postup žalobcu, t.j. v dôsledku správania sa žalobcu. Argumentácia žalobcu o nehospodárnosti právneho zastúpenia žalovaného nie je dôvodná. Za situácie, keď orgán verejnej správy, evidentne nedisponujúci dostatočným administratívnym aparátom spôsobilým vyhodnotiť dôsledky podania žaloby voči jeho fiktívnemu rozhodnutiu o ktorej bol upovedomený a predvídať spôsob skončenia konania pred súdom, bolo logickou reakciou (aj vzhľadom na hrozbu prípadných nepriaznivých dôsledkov rozhodnutia súdu na finančnú situáciu obce) zvolenie právneho zástupcu na zastupovanie v súdnom konaní. Rovnako nie je automaticky možné očakávať, že na odborné vyhodnotenie situácie a kompetentné zastupovanie pred súdom bude dostatočne spôsobilý starosta.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý výrok rozhodnutia súdu prvého stupňa o trovách konania podľa § 219 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovení § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a procesne úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu riadne a dôvodne uplatnených trov odvolacieho konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v sume 69,89 € (tarifná odmena za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu nie vo veci samej 61,85 €, paušálna náhrada v sume 8,04 €).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.